

[Albinus Jensen.]

det saare strengt, da Indtægterne ikke giver Mulighed for at betale de store Brændselspriser, og ogsaa for Byens store Boligkomplekser, hvor man ikke ligger med store Lagre, vil Varmesituationen blive prekær efterhaanden. Brændselsmangelen berører ligeledes mange Erhvervsvirksomheder af forskellig Art, der er kommet i Vanskeligheder, fordi de ikke har kunnet sikre sig tilstrækkeligt store Lagre og ikke for Øjeblikket har Mulighed for at faa Forsyninger frem; dette bevirker, at mange Virksomheder maa indskrænke, enkelte endog lukke, og derved forøges jo Arbejdsløsheden betydeligt.

Det kan derfor ikke undre, at Det erhvervsøkonomiske Raad har anset det for nødvendigt at skride til visse Restriktioner, saaledes at der sikres de Virksomheder og de private, som er i øjeblikkelig Brændselsnød, Adgang til at forsyne sig med Brændsel gennem de Lagre, der findes hos de private Importører, en Afgørelse, der sikkert vil vække Tilfredshed hos den største Del af Befolkningen. Om Situationen vil udarte, saaledes at det bliver nødvendigt at foretage yderligere Skridt paa Restriktionernes ubehagelige Vej, beror selvfølgelig paa Forholdenes yderligere Udvikling — man maa haabe, at det ikke bliver nødvendigt. En lille Lysning i den øjeblikkelige Situation er det, at det i de nærmeste Dage vil lykkes at faa en Del af de nogle og tyve Skibe med Brændsel, som for Tiden kæmper med Isen i vore Farvande, bragt godt i Havn.

Men ser vi paa Brændselsproblemet i al Almindelighed, maa vi gøre os klart, at hvis Krigen fortsætter lang Tid endnu, vil det Spørgsmaal melde sig, om vort Land faar Raad til at bruge saa store Beløb som hidtil paa Hjemførelse af Brændsel. Vore Indkøb af Kul, Cinders og Koks androg i 1938 godt 5 Mill. t til et Beløb af godt halvandet Hundrede Millioner Kroner, deraf alene godt 50 Mill. Kr. til Cinders og Koks. Med de nuværende Priser, der sikkert ikke kan ventes at blive mindre, jo længere Krigen varer, vil Prisen for den samme Brændselsmængde andrage langt over det dobbelte Beløb, hvad vore Indtjeningsmuligheder ikke synes at give Basis for. Man maa ogsaa regne med, at Transportvanskelighederne bliver større, efterhaanden som Tiden gaar og Krigssituationen udvikler sig.

Det er derfor efter min Mening saare rigtigt, at den højtærede Landbrugsminister allerede nu fremsætter Forslag til Lov om Fremskaffelse af indenlandske Brændsels-

materialer. Loven, der skal gælde til 1. April 1943, svarer til en lignende Lovgivning under Verdenskrigen, men det er bemærkelsesværdigt, at det allerede nu i Krigens sjette Maaned er nødvendigt at beskæftige sig med en Lovgivning vedrørende Brændselsforsyningen, en Lovgivning, som man først gik i Gang med i Verdenskrigens tredje Aar. Lovforslaget omfatter Udnyttelsen af de Brændselsreserver, der forefindes i vore Tørvemoser og Brunkulslejer, medens Skovhugsten er holdt udenfor. Maa jeg i denne Forbindelse have Lov til at sige, at det sikkert bliver nødvendigt at gaa til en langt større Skovhugst end normalt, og at det sikkert allerede i indeværende Vinter vil være rigtigt at gaa til forøget Skovning, for at Brændet kan være velegnet og brugbart til næste Vinters Indtræden. Selvfølgelig kan Brunkul eller Tørv under normale Forhold ikke konkurrere med Koks og Cinders i Pris og Brændselsværdi, men i en Nødssituation maa vi udnytte de faa Muligheder, vi har, og det viste sig da ogsaa under Verdenskrigen, at Træhugsten mere end fordobledes, og at Tørvproduktionen kom op paa tre—fire Gange det normale.

Det foreliggende Lovforslag, der er foranlediget af en Indstilling fra Brændselsnævnet og Det erhvervsøkonomiske Raad, gaar kort ud paa, at Landbrugsministeren nedsætter et Brændselsudvalg paa 9 Medlemmer, og at dette Brændselsudvalg kan træffe Beslutning om, at der foretages Ekspropriation af Arealer, hvorpaa der findes Brunkulslejer, samt af Brunkulsoplæg. Endvidere kan nævnte Udvalg ekspropriere de til Driften og Udnyttelsen af Brunkulslejer nødvendige Arealer, derunder Arealer til Vej- og Sporforbindelse, samt Læggeplads for Brændselet, ligesom de til Fremskaffelse og Fremføring af Brunkul og Tørv nødvendige Maskiner, Transportmateriel og øvrigt Driftsmateriel kan eksproprieres saavel til midlertidig som til fuld Overtagelse. Endelig er Ministeren for Landbrug og Fiskeri bemyndiget til at udstede Forbud mod Optagning af og Handel med Brunkul, dog saaledes, at Ministeren kan dispensere fra et saadant Forbud.

I Lovforslaget er endvidere fastsat nærmere Bestemmelser angaaende Fremgangsmaaden ved Gennemførelsen af Ekspropriationsbestemmelserne. Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 vil være at følge med Hensyn til eventuelle Erstatningers Fastsættelse og Udbetaling.

Det er givet, at skal Brændselsreserverne i vore Brunkulslejer og Tørvemoser